

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/618/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113232571
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113232571.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľky: E. G., D. E., R. G. XXX/XX, L., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o. Štefánikova 8, Bratislava, proti odporcovi: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava IČO: 00 151 700, o zaplatenie 19.335,60 eur, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 23. júna 2015, č.k. 9C 190/2013-83, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh, ktorým sa navrhovateľka domáhala zaplatenia sumy 19.335,60 eur titulom zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50%; a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že dňa 23.06.2011 v čase približne o 12,32 hod. došlo na ceste 1. triedy č. 2 v km 19,8, v úseku L. - I. (Č. K.), okres Senica, k dopravnej nehode, pri ktorej vodič G. E. viedol osobné motorové vozidlo zn. D. XXX, po ceste v smere od Kútov po rovnom úseku cesty, kde prešiel do protismeru a došlo k čelnej zrážke s protiidúcim vozidlom zn. N. G., vedeným navrhovateľkou, ktorá pri dopravnej nehode utrpela mnohopočetné závažné poranenia, v dôsledku ktorých bola viackrát ústavne hospitalizovaná a musela sa podrobiť náročnej a bolestivej liečbe. Poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 30.01.2012, č. k. 1T/128/2011-128 bol obvinený G. E. právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví v zmysle § 157 ods. 1 a 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 20.12.2012 ošetrojúci lekár navrhovateľky prof. MUDr. Peter Šimko, CSc, prednosta KÚCH FNŠP Bratislava, Nemocnica ak. L. Dérera vypracoval posudok o sťažení spoločenského uplatnenia, v ktorom základné bodové ohodnotenie stanovil na 3920 bodov, keď pri stanovení bodového ohodnotenia za položku č. 254 (vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií), vychádzal z konzultantského posudku ošetrojúcej lekárky navrhovateľky psychiatricky MUDr. Adriany Bánovskej zo dňa 01.10.2012, ktorá stanovila základné bodové ohodnotenie identifikovaných položiek na 1600 bodov. Poukázal na to, že v súvislosti s ublížením na zdraví si navrhovateľka výzvou na plnenie a návrhom na uzavretie dohody o vyrovnaní zo dňa 08.01.2013 uplatnila voči odporcovi nárok na náhradu škody na zdraví titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 61.623 eur (3920 bodov x 15,72 eur) a vyzvala ho na uzavretie dohody o náhrade za SSU zvýšenej o 50 %, t.j. o sumu 30.811,50 eur. Odporca po prehodnotení stanoveného bodového ohodnotenia na 3075 bodov; ktoré navrhovateľka akceptovala; uhradil navrhovateľke odškodnenie spolu vo výške 48.339 eur, a vo zvyšnej časti jej navrhol uzavretie dohody o vyrovnaní so zvýšením odškodnenia o 10 %, t.j. o sumu 4.833,90 eur, ktorú jej následne uhradil. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že navrhovateľka bola v dôsledku úrazu rok

praceneschopná, následne jej bol priznaný invalidný dôchodok a pracovný pomer so zamestnávateľom ukončila dohodou, pričom v súčasnosti je na materskej dovolenke, nakoľko sa jej dňa 15.03.2013 narodilo ďalšie dieťa a medzičasom sa vydala za svojho priateľa D. G.. Z výsluchu navrhovateľky mal preukázané, že pred úrazom viedla bežný; normálny; život, pracovala ako audítorka vo firme, ktorá sa zaoberá prieskumom trhu, v pracovnom zaradení bola spokojná, nakoľko mala dobrý plat a práca ju bavila, presúvala sa autom, avšak v súčasnosti nie je schopná riadiť motorové vozidlo vzhľadom na dvojité videnie. Pred nehodou s terajším manželom chodila do spoločnosti na plesy a zábavy, venovala sa prácam v záhrade, chcel ju naučiť lyžovať, venovať sa turistike, učila syna korčuľovať, avšak po úraze má problémy s chrbticou a ľavou rukou, navštevuje psychiatrickú ambulanciu, musí brať lieky, na ktoré je odkázaná, v dôsledku silného otrasu stratila chuť aj čuch, nevládze chodiť na prechádzky, je unavená, s domácimi prácami vrátane varenia jej pomáha manžel, so starostlivosťou o dieťa sestra a mama, bojí sa ísť do spoločnosti a chodiť autom. V súvislosti s navrhovateľkou predloženým odborným stanoviskom psychiatra zo dňa 1.10.2012; popisujúcim okolnosti týkajúce sa spôsobu jej života pred nehodou; poukázal na to, že uvedené stanovisko bolo podkladom už pre spracovanie Lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 20.12.2012, na základe ktorého bolo odporcom poskytnuté plnenie. Pri posúdení miery sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľky v profesionálnom živote vychádzal z Odborného posudku o invalidite zo dňa 31.07.2012, na základe ktorého dospel k záveru, že navrhovateľka môže vykonávať prácu na skrátený pracovný čas, v zaradení na pôvodnom pracovisku, s tým, že na miesta kontrol musí byť dopravovaná inou osobou, prácu má vykonávať v prostredí bez psychickej záťaže, a bez používania motorového vozidla, a preto vzhľadom na pôvodnú profesiu navrhovateľky ako audítorky nemožno konštatovať, že by bola z pracovného života úplne vylúčená. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 427, § 444 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm. a/, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ust. § 2 ods. 2 § 4 ods. 1, § 5 ods. 1,2,5, § 6 ods. 1,3, § 10 ods. 1,4,5 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, a dospel k záveru, že návrh nebol podaný dôvodne, keď za dostatočné a primerané treba v danej veci považovať zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia nad rámec základného bodového ohodnotenia; akceptovaného oboma účastníkmi; o 10 %; t.j. o sumu 4.833,90 eur, ktorú odporca; okrem základnej náhrady vo výške 48.339 eur; navrhovateľke už uhradil, a ktorú si navrhovateľka ponechala. Poukázal na skutočnosť, že v prípade navrhovateľky nejde o úplné vylúčenie z rodinného, spoločenského a pracovného života, nakoľko nie je imobilná, pripútaná na lôžko ani odkázaná na pomoc inej osoby pri bežných úkonoch, pričom po úraze sa vydala a porodila dieťa, v súčasnosti je na materskej dovolenke a prácu môže vykonávať na skrátený pracovný čas, v zaradení na pôvodnom pracovisku, s obmedzením, že na miesta kontrol musí byť dopravovaná inou osobou a prácu má vykonávať v prostredí bez psychickej záťaže, a bez používania motorového vozidla, teda vzhľadom na jej pôvodnú profesiu ako audítorky z pracovného života nie je vylúčená. V tejto súvislosti tiež zdôraznil, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 55 %, ktorú skutočnosť odporca zohľadnil tým, že akceptoval zvýšenie základnej náhrady o 10 %. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, keďže mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny a vyhovenia podanému návrhu v celom rozsahu dôvodiac tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasila s názorom prvostupňového súdu, podľa ktorého neboli splnené zákonné predpoklady na vyhovie podanému návrhu, a to s poukazom na skutočnosť, že zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 10 %; uhradené jej odporcom v sume 4.833,90 eur; je zásadne neprimerané a nezodpovedajúce naplneniu požiadavky poskytnutia spravodlivej súdnej ochrany jej právam, a to s ohľadom na jednorazový charakter odškodnenia a jeho satisfakčný charakter. Vytýkala súdu prvého stupňa, že sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom zisteným vykonaným dokazovaním, preukazujúcim závažnosť trvalých následkov, ktoré zásadným spôsobom ovplyvnili kvalitu jej života po dopravnej nehode, nesprávne posúdil vplyv trvalých funkčných a psychickým následkov poškodenia zdravia na jej každodenný život a nevysporiadal sa ani s právnymi závermi obsiahnutými v ňou predloženom rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co/86/2012-154, ktorým bolo v identickom prípade priznané zvýšenie náhrady o 40 %. Zdôraznila, že kvalita jej života po dopravnej nehode sa výrazne znížila, čo má priamy dopad na jej pracovný, rodinný športový a spoločenský život, keď nemá možnosť plnohodnotnej realizácie v uvedených oblastiach tak, ako pred

dopravnou nehodou, kedy nemala vážnejšie zdravotné ťažkosti, a preto sa nestotožnila ani so záverom prvostupňového súdu, že v oblasti jej profesionálneho uplatnenia nejde o úplné vylúčenie.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky poukázal na to, že prvostupňový súd dostatočne ustálil skutkový stav veci, a pokiaľ ide o primeranú výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia dospel k správne mu záveru, že v danej veci treba považovať za primerané zvýšenie o 10 %. V tejto súvislosti zdôraznil, že navrhovateľka je v súčasnosti na materskej dovolenke, v obmedzenom rozsahu má možnosť pracovať a nedošlo u nej ani k úplnej strate zmyslového vnímania. Poukázal tiež na to, že v konaní pred Sociálnou poisťovňou sa navrhovateľka domáhala priznania zníženia pracovnej schopnosti vo väčšom, než priznanom rozsahu (55%), avšak ani v danom konaní nebola úspešná. S poukazom na skutočnosť, že každý prípad odškodnenia zdravia je osobitý, sa nestotožnil ani s jej argumentáciou, že prvostupňový súd sa nevyporiadal s obsahom rozhodnutia iného súdu v obdobnej veci. Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov odvolania podaného navrhovateľkou, ktorými je viazaný (§ 212 ods.1 O.s.p.), vrátane konania, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci venoval súd prvého stupňa skutkovým i právnym otázkam významným pre posúdenie splnenia predpokladov priznania zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky v uplatnenej výške, resp. v uplatnenom rozsahu o 50 %, náležitú pozornosť, pre účely ich posúdenia vykonal všetko potrebné dokazovanie (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správne mu skutkovému záveru, a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia § 427, § 444 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm. a/, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ust. § 2 ods. 2 § 4 ods. 1, § 5 ods. 1,2,5, § 6 ods. 1,3, § 10 ods. 1,4,5 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktoré aj správne vyložil v súlade s konštantnou judikatúrou a ustálenou súdnou praxou a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľky na zaplatenie sumy 19.335,60 eur titulom zvýšenia základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %; keď dospel k záveru, že zistené okolnosti na strane navrhovateľky zvýšenie tejto náhrady nad rámec zvýšenia o 10 % neodôvodňujú; aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa podrobne a právne precízne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto možno považovať jeho rozhodnutie za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvého stupňa k jeho záveru, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania navrhovateľky nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie, z hľadiska ňou uplatňovaných odvolacích dôvodov, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu oproti tomu, ako bol tento ustálený súdom prvého stupňa, z ktorého potom vychádzalo aj jeho právne posúdenie veci. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku však odvolací súd poukazuje na niektoré právne významné aspekty prípadu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľky.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z., o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "zákon"), sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 5 citovaného zákona, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.

V danej veci sa navrhovateľka domáha zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia nad rámec sumy zodpovedajúcej základnému bodovému ohodnoteniu o 50 %, t.j. zaplatenia sumy 19.335,60 eur. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca je; ako poisťovateľ vozidla škodcu G. E.; v danej veci pasívne vecne legitimovaný a nebolo sporné ani to, že následky predmetnej dopravenej nehody, pri ktorej dňa 23.06.2011 navrhovateľka utrpela závažné poškodenie zdravia, ktoré má za následok sťaženie jej spoločenského uplatnenia v porovnaní so stavom pred nehodou, zakladajú splnenie predpokladov pre vznik jej nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad rámec základnej náhrady, vychádzajúcej z odporcom upraveného; a navrhovateľkou akceptovaného; základného bodového ohodnotenia vo výške 3075 bodov. Sporná bola len otázka, v akom rozsahu navrhovateľke patrí zvýšenie náhrady, keď odporca akceptoval zvýšenie o 10 %; ktoré jej v sume 4.833,90 eur aj dobrovoľne vyplatil; avšak navrhovateľka i naďalej zotrvala na stanovisku, že jej patrí náhrada v sume zodpovedajúcej zvýšeniu o 50 %.

Pokiaľ v tomto smere súd prvého stupňa; na základe správne a dostatočne ustáleného skutkového stavu veci; dospel k záveru o dôvodnosti ďalšieho zvýšenia náhrady iba v rozsahu 10 %, teda sumy 4.833,90 eur, aj podľa názoru odvolacieho súdu toto zvýšenie dostatočne vystihuje samotnú povahu individuálnych dôvodov, ktoré v prejednávanej veci treba považovať za hodné osobitného zreteľa, so zreteľom na závažnosť a intenzitu následkov u navrhovateľky v jej spoločenskom uplatnení vo všetkých oblastiach jej súkromného a pracovného života, a toto zvýšenie treba považovať za primerané. Ako správne konštatoval aj súd prvého stupňa, na strane navrhovateľky nedošlo k jej úplnému vylúčeniu zo spoločenského uplatnenia v žiadnej z oblastí jej súkromného a pracovného života, keď navrhovateľka nesporne má možnosť; i keď za výrazne sťažených podmienok; zapojiť sa do rodinného života; o čom svedčí skutočnosť, že po dopravnej nehode sa vydala a narodilo sa jej dieťa; ako aj do pracovného života; keď je; hoci len v obmedzenom rozsahu; schopná vykonávať prácu; o čom svedčí i rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ktorá dospela k záveru, že u navrhovateľky došlo k poklesu (zníženiu) pracovnej schopnosti iba o 55 %; dokonca i vo svojej pôvodnej profesii audítorky, no tiež v oblasti jej spoločenského života, keď v tomto smere jej následky úrazu celkom neznemožňujú pobyt vo vonkajšom prostredí.

K námietke navrhovateľky, ktorá prvostupňovému súdu vytýkala, že sa nedostatočne vysporiadal so skutkovým stavom zisteným vykonaným dokazovaním, preukazujúcim závažnosť trvalých následkov zásadným spôsobom ovplyvňujúcich kvalitu jej života po dopravnej nehode a nesprávne posúdil vplyv trvalých funkčných a psychických následkov poškodenia zdravia na jej každodenný život, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že súd prvého stupňa riadne ustálil skutkový stav veci, keď vykonal všetko potrebné dokazovanie ohľadne skutočností významných pre účely rozhodnutia vo veci samej, ktoré aj správne vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p., a dospel k správnym skutkovým záverom; podrobne zhrnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku. Nedôvodná je preto námietka navrhovateľky, podľa ktorej sa súd prvého stupňa nedostatočne vypořiadal so skutočnosťami zistenými vykonaným dokazovaním, keď vykonaným dokazovaním neboli zistené také okolnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu uplatnenom podaným návrhom.

Nedôvodná je tiež námietka navrhovateľky, ktorá súdu prvého stupňa vytýkala, že sa nevyporiadal s právnymi závermi obsiahnutými v rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Co/86/2012-154, ktorým bolo v identickom prípade priznané zvýšenie náhrady o 40 %, keďže (odhliadnuc od skutočností, že citované rozhodnutie pre súd prvého stupňa v danej veci nebolo /ani formálne/ záväzné) hodnotenie následkov poškodenia zdravia pre účely posúdenia splnenia predpokladov pre priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, musí vždy vychádzať z individuálnych okolností prípadu, pričom okolnosti v citovanom rozhodnutí sa značne od preskúmvanej veci líšia (celkom odlišné poškodenie zdravia majúce za následok výrazne nižšie základné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia poškodenej), a preto nebolo na mieste z neho vychádzať ani so zreteľom

na zásadu (procesno) právnej istoty. Pre úplnosť však odvolací súd v nadväznosti na argumentáciu navrhovateľky citovaným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave dáva do pozornosti i tú skutočnosť, že v označenej veci bolo síce zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia priznané v rozsahu 40 %, avšak vo finančnom vyjadrení to predstavovalo celkovú náhradu po zvýšení v sume 26.082,92 eur. V preskúmvanej veci bolo síce navrhovateľke v konečnom dôsledku vyplatené zvýšenie o 10 %, avšak vo finančnom vyjadrení bola navrhovateľke vyplatená náhrada v celkovej sume 53.172,90 eur, teda v sume viac, než dvojnásobne vyššej, než v prípade, ktorý je podľa názoru navrhovateľky porovnateľný s jej situáciou.

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že skutočnosti ustálené vykonaným dokazovaním pokiaľ ide o následky predmetnej dopravnej nehody z hľadiska jej spoločenského uplatnenia v jednotlivých oblastiach života, nezakladajú splnenie zákonom stanovených predpokladov (§ 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z.) pre priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nad rámec zvýšenia o 10 %, a preto; keď sumu vo výške 4.833,90 eur zodpovedajúcej zvýšeniu náhrady o 10 % odporca navrhovateľke už uhradil; bolo potrebné podaný návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že zasiahnuť do úvahy súdu prvého stupňa o výške zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je možné len v prípade, ak by bola porušená zásada primeranosti. V danom prípade ustálené 10% zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo založené na úvahách, ktoré zodpovedali správne vyhodnoteniu tých skutočností, ktoré boli rozhodujúce z hľadiska uplatňovaného nároku; a ďalšie požadované zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu a vykonanému znaleckému dokazovaniu neprimerané. So závermi súdu prvého stupňa, akú mieru zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia považoval za primeranú, založené na jeho úvahách, ktoré nevybočili z medzí hľadísk stanovených zákonom (§ 5 ods. 5 cit.zák.), sa tak možno stotožniť.

Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd napadnutý rozsudok, plne sa stotožňujúc so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1,2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh v odvolacom konaní na rozhodnutie o povinnosti nahradiť im trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.